

ת"פ 20092/08/17 - מדינת ישראל נגד בן בדרם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 20092-08-17 מדינת ישראל נ' בדרם (עציר)

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: בן בדרם (עציר)

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן שאלה עיקרי עובדותיו-

עובר לאירועי השוד שיתוארו להלן, הנאשם שאל מחברו רכב מסוג קאיה פורטה (להלן: "הרכב") לשם ביצוע מעשי השוד ועל מנת לסייע לאחרים לבצע אותם.

אישום ראשון -

ביום 26.7.17 לקראת השעה 23:45, הנאשם הסיע שלושה אחרים (להלן: "האחרים") ברכב, לעבר סניף בנק מזרחי הנמצא בשדרות לכיש בקרית-גת (להלן: "הבנק"). השלושה היו מצוידים בכיסויי פנים, שוקר חשמלי, אלות וחפץ הנחזה כאקדח (להלן: "האקדח"). באותה עת, ל.א. - בעליו של "קיוסק מתוק" במתחם ישפרו סנטר בקרית גת - (להלן: "המתלונן"), סגר את הקיוסק ונסע לבנק על מנת להפקיד את כספי הפדיון היומי שלו בסך של כ- 2450 ₪.

המתלונן שלשל את מעטפת הכסף למכשיר הפקדת המזומנים בבנק וכאשר הסתובב על מנת לחזור לרכבו, האחרים רצו אליו תוך שהם צועקים "תביא את הכסף". המתלונן נבהל ורץ לכיוון השוק כשהוא צועק לבעל עסק אחר "תזמין משטרה". האחרים השיגו את המתלונן ותקפו אותו ביחד. הם היכו אותו בידיהם ובאמצעות האלות בראשו ובידיו, כשאחד מהם אווז בידו באקדח. במהלך התקיפה, אחד התוקפים ריסס גז פלפל לעברו ואחר תקף אותו באמצעות שוקר חשמלי, ומי מהם זרק עליו פח אשפה.

כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות של ממש בראש, בכף היד ובחזה והוא סבל מכאבים ונזקק לטיפול רפואי.

אישום שני -

הנאשם קשר קשר עם איגור סוחינין, בני טיליב ומשה סבן (להלן: "האחרים") לשדוד בעלי עסקים בקרית-גת. האחרים הצטיידו בחפץ הנחזה כאקדח (להלן: "האקדח"), בשוקר חשמלי ובמוט ברזל, ובתאריך 27.7.17 בשעות הערב, הנאשם הסיע אותם ברכבו לרחוב שבטי ישראל בקרית-גת, שם הם תצפתו על חנות המכולת בה עובדת ש.ח. (להלן: "המתלוננת").

המתלוננת סגרה את החנות, לקחה את כספי הפקדון היומי והחלה בנסיעה לביתה ברכבה. הנאשם והאחרים נסעו אחרי המתלוננת עד להגעתה לקרבת ביתה. המתלוננת החנתה את רכבה, המשיכה לשבת ברכב והשתמשה בטלפון שלה. הנאשם והאחרים עצרו את הרכב בסמוך. האחרים ירדו מהרכב וצעדו לעבר בית המתלוננת. הנאשם כיבה את אורות הרכב, התקדם בנסיעה, חנה מטרים ספורים מאחורי רכב המתלוננת והמתין במקום. האחרים התקרבו אל רכב המתלוננת ואחד מהם ניסה לפתוח את דלת הנוסע. המתלוננת שאלה אותם לרצונם והם שאלו אותה "מה השעה?". המתלוננת סימנה להם בידה את השעה והם עשו לעברה תנועות שהם אינם מבינים אותה. המתלוננת פתחה את חלון הרכב ואמרה להם את השעה. בשלב זה אחד האחרים דחף את האקדח דרך חריץ החלון ואמר למתלוננת "תביאי את הכסף". המתלוננת הדפה את האקדח ואחד מהאחרים ניפץ את חלון רכבה באמצעות מוט הברזל. האחרים היכו את המתלוננת עם מוט הברזל ותקפו אותה בשוקר החשמלי מספר פעמים, תוך שהם דורשים ממנה למסור להם את הכסף. בשלב מסוים המתלוננת הצליחה לצאת מרכבה וניסתה לעצור רכב שעבר ברחוב. שניים מהאחרים התרחקו מהמקום והשלישי נכנס לרכב בו היה הנאשם והם נמלטו מהמקום. כעבור מספר דקות הנאשם חזר ברכבו אל המתלוננת, עצר ושאל האם היא זקוקה לעזרה.

כתוצאה מהתקיפה, המתלוננת נחבלה בידיה חבלות של ממש וסבלה מכאבים בצד השמאלי של גופה.

2. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ובהתאם לכך הוא הורשע בשתי עבירות של סיוע לניסיון שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 31 ו- 403 סיפא בנסיבות סעיף 402(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

3. במסגרת הסדר טיעון הסכימו הצדדים להמליץ לבית המשפט להטיל על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל; להפעיל מאסר על תנאי בן 8 חודשים התלוי ועומד נגדו מת.פ. 7109-02-16 אשר חציו יהיה חופף וחציו מצטבר למאסר שיוטל כאן; להטיל עליו מאסר על תנאי; ולחייבו בפיצוי כל אחד מהמתלוננים.

4. ב"כ התביעה ציינה כי הסדר הטיעון הושג במסגרת גישור וכי התביעה לקחה בחשבון את הקשיים הצפויים לה בהוכחת המעורבות של הנאשם בקשירת הקשר עם האחרים לביצוע מעשי השוד, ואת עמדת המתלוננים - אשר הביעו הסכמתם להסדר הטיעון. עוד ציינה את העובדה שלאחר השוד השני הנאשם הציע סיוע למתלוננת וציינה את עברו הפלילי המשמעותי של הנאשם. וביקשה לכבד את הסדר הטיעון.

בא כח הנאשם טענה, כי הנאשם נעצר בעקבות מעשה השוד השני. הוא שיתף פעולה עם המשטרה, הודה בחלקו במעשה והפליל את עצמו ואת שותפיו גם במעשה השוד הראשון, שבאותה נקודת זמן לא היו למשטרה ראיות על מבצעיו. עוד טענה, כי האחרים מסרו שהנאשם לא נטל חלק בתכנון המעשים ובייזומם וטענה, כי בפועל הנאשם רק הסיע את האחרים, בתור נהג, ולא השתתף בעצמו במעשי השוד. הנאשם השתחרר לא מזמן מהכלא והוא עומד להתחתן. ובדעתו להשתלב בטיפול במסגרת הכלא.

הנאשם מסר כי לפני כשלושה חודשים נולד לו ילד וכי הוא משתתף בשיחות טיפוליות בכלא ומקווה לעבור לכלא "חרמון" שם יוכל להשתלב בטיפול.

5. מעשי השוד שהנאשם סייע לבצע, חמורים מאוד. בכל אחד מהם השתתפו ארבעה. הביצוע היה בחבורה. המבצעים הצטיידו בכלי תקיפה, כולל חפץ הנחזה כאקדח. היה תכנון מוקדם. קרבת השוד

היו בעלי עסקים שהחזיקו את פדיון יומם. והמעשים לוו באלימות משמעותית.

נקל לתאר את הזעזוע הנפשי ואת האימה והפלצות שאחזה בכל אחד מקרבנות מעשי השוד שעה שהשודדים תקפו אותם בפראות, בחבורה, כשהם אינם יודעים לאן עוד יתפתחו הדברים.

בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות השוד, ובחומרת המעשים בנסיבותיהם כאן, העונש הראוי למעשים אלה הוא של מספר שנות מאסר בפועל.

6. הנאשם בן 27 ולחובתו הרשעות קודמות רבות במגוון עבירות, בהן עבירות אלימות ורכוש. בשנת 2012 הוא הורשע בשוד מזוין ונדון ל- 3 שנות מאסר בפועל ובשנת 2010 הוא הורשע בעבירה של דרישת רכוש באיומים ונדון ל- 13 חודשי מאסר בפועל.

בתאריך 4.12.16 הנאשם נדון בת.פ. 7109-02-16 של בית-משפט השלום אשקלון בין היתר ל- 12 חודשי מאסר בפועל ול- 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע. אין חולק כי העבירות שהנאשם ביצע כאן, מפעילות את המאסר על תנאי.

7. חומרת מעשי הנאשם בנסיבותיהם ומידת אשמו של הנאשם, על רקע עברו הפלילי, מצדיקים הטלת מאסר לתקופה ארוכה מזו המוצעת בהסדר הטיעון.

8. למרות נתוני החומרה המתוארים, באתי למסקנה שיש לכבד את הסדר הטיעון.

שיקולי התביעה להסכמתה להסדר הטיעון, ענייניים וסבירים.

הנאשם לא היה בין יוזמי המעשים ולא היה בסוד תכנונם.

הוא לא הצטייד בכלי תקיפה, לא השתתף בתקיפת המתלוננים או בנטילת רכושם, וחלקו היחסי בעבירות היה קטן משמעותית משל המעורבים האחרים.

הנאשם שיתף פעולה עם המשטרה. הודה בחלקו במעשים והפליל את שותפיו.

הנאשם הודה בבית המשפט, חסך את הצורך בהעדת המתלוננים וחסך זמן שיפוט ותשומות נוספות הכרוכות בניהול המשפט עד תום.

הנאשם הורשע בעבירות של סיוע לניסיון שוד בנסיבות מחמירות ולא בעבירות המוגמרות.

הכלל הוא שבתי המשפט מכבדים הסדרי טיעון, אלא אם כן קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות את דחייתם.

9. נוכח כל האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 22 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.
2. אני מפעיל את המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בת.פ. 7109-02-16. ארבעה חודשים ממנו הנאשם ישא במצטבר לתקופת המאסר שהוטלה עליו כאן וארבעה חודשים בחופף. בסך הכל ישא הנאשם 26 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.
3. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.
4. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן פיצוי של 7,500 ₪ ולשלם למתלוננת פיצוי של 10,000 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, א' אייר תשע"ח, 16 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.